

Александар Бачко је писац, новинар и генеалог из Београда.

Биографски подаци

Рођен у Београду 15. августа 1972. године, од оца Владимира Бачка и мајке Зорице, рођене Цакић. Има ћерке Катарину и Јовану Бачко. Александрова супруга је Драгана, рођена Грубор. По националности је Србин, по вероисповести православац.

Основну и средњу школу Александар Бачко је завршио у Београду, где је и студирао на Филозофском факултету (одсек историја).

Породица Бачко потиче из Книнске Крајине. Александров прадеда Војин Бачко био је учитељ у Книну, Радучићу и Жегару. По женској линији Александар Бачко је потомак епископа Никанора Грујића, преко његовог рођеног брата Драгутина Грујића, проте мохачког, пароха качфалског и асесора конзисторије Будимске епархије. Никанор Грујић (1810 - 1887) био је православни српски пакрачки епископ и администратор Карловачке митрополије – патријаршије, витез великог крста Реда Франца Јозефа, Дејствујући тајни царски саветник и члан Великашких домова Угарског и Хрватско – Славонског парламента. Такође, био је истакнути песник и књижевник, као и учесник Мајске скупштине у Сремским Карловцима 1848. године.

Краљевске награде и постављења

Подокружни начелник (Абагомборози) за северну Србију - Београд и Војводину Краљевине Бунјоро-Китара, постављен уредбом Њ.В. Рукирабасије Агутамбе Соломона Гафабусе Игуруа I, Омукаме (Краља) Краљевине Бунјоро-Китара, од 15. јануара 2012. године.

(Витез) Официр Краљевског и Хашемитског Реда Бисера Краљевског Султаната Сулу постао је уредбом Њ.В. Муедзула Лаил Тан Кирама, Султана Сулуа и Северног Борнеа (тада Принца Престолонаследника), од 30. августа 2012. године.

Чланства и звања у организацијама

под династичким патронатом

Члан Одбора за хералдичке и генеалогичке студије „Центра за истраживање православног монархизма“, под високим покровитељством Њ.К.В. Кнеза Александра Павловог Карађорђевића и духовним покровитељством Његовог Преосвештенства Г.Г. Иринеја (Добријевића).

Члан „Асоцијације представника Краљевине Бунјоро-Китара“, под краљевским патронатом Њ.В. Рукирабасије Агутамбе Соломона Гафабусе Игуруа I, Омукаме (Краља) Краљевине Бунјоро-Китара, од 4. фебруара 2012. године.

Члан Извршног одбора Удружења „Краљевина Србија“ под краљевским патронатом Њ.К.В. Престолонаследника Александра II Карађорђевића, од 26. фебруара 2013. године.

Шеф Одбора за израду њузлетера Извршног одбора Удружења „Краљевина Србија“ под краљевским патронатом Њ.К.В. Престолонаследника Александра II Карађорђевића, од 26. фебруара 2013. године.

Награде за професионалну делатност

Лауреат награде „Миле Недељковић“ за 2010. годину, која се досељује за најбољу књигу на српском језику из области савремене фолклористике. Награду додељује Удружење грађана “Баштина и будућност – Аранђеловац 1859”, под покровитељством С.О. Аранђеловац и уз подршку Министарства културе Републике Србије

Носилац Медаље „За допринос развоју генеалогичке и других посебних историјских дисциплина“ II степена (За вкладъ въ развитіе генеалогіи и прочихъ спеціальныхъ историческихъ дисциплинъ) Руске генеалогичке федерације (Российская генеалогическая федерация). Медаљу је доделио председник Руске генеалогичке федерације, Његово Благородије др. Станислав Владимирович Думин, 21. децембра 2012. године.

Награде козачких организација

Носилац Медаље „Заштитнику земље руске – Александар Невски“ (Заштитнику земли Русской Александр Невский) Балтичког Засебног Козачког Округа - Козачког Савеза Калининградске Области (Балтийский отдельный казачий округ – Балтийский казачий союз, БОКО - БКС). Медаљу је доделио атаман БОКО – БКС козачки пуковник Сергеј Николајевич Данилевски, 4. августа 2012. године.

Чланства и звања у професионалним
и другим организацијама

Члан Управног одбора Удружења грађана „Српски деспот“ постао је 1. септембра 2003. године.

Члан Удружења новинара Србије (УНС) је од 2003. године.

Председник Управног одбора Удружења грађана „Српски деспот“ био је у периоду од 7. марта 2004, до 27. фебруара 2005. године.

Председник Удружења грађана „Српски деспот“ у периоду од 27. фебруара 2005, до 21. новембра 2008. године.

Члан – оснивач Друштва за привредну историју из Београда постао је 17. јуна 2008. године.

Члан Менсе Србије од 2009. године.

Члан Савеза књижевника у отаџбини и расејању (СКОР) постао је 2012. године.

Члан Српског географског друштва је од 2012. године.

Члан Удружења писаца „Поета“ је од 13. августа 2012. године.

Члан Надзорног одбора Друштва за привредну историју Србије постао је 22. фебруара 2013. године.

Професионално ангажовање

Оснивач је и уредник едиције „Зборник за српску етнографију и историју“, од 7. октобра 2007. године.

Уредник прве српске интернет презентације посвећене генетичкој генеалогiji, „Српска ДНК“ (Serbian DNA).

Члан уређивачког колегијума интернет презентације „Српски деспот“.

Члан уредништва интернет презентације „Малешевци“ (уредник је г. Милорад Ћустић).

Александар Бачко првенствено пише монографије и текстове о пореклу становништва и историјату насеља. Бави се истраживањима на пољима: етнографије, генеалогije и генетичке генеалогije.

Библиографски подаци

До сада је Александар Бачко издао осам књига. У питању су:

Мали Мокри Луг, Филозофски факултет у Београду, Одељење за етнологију и антропологију, Етноантрополошки проблеми – монографије, књ. 28, Београд 2005. (стр. 1 - 187)

Жегар – порекло становништва, Филозофски факултет у Београду, Одељење за етнологију и антропологију, Етноантрополошки проблеми – монографије, књ. 29, Београд 2005. (стр. 1 - 226)

Малешевци – род који слави св. Игњатија, Удружење грађана „Српски деспот“, Зборник за српску етнографију и историју, књ. 1, Београд 2007. (стр. 1 - 224)

Породице далматинских Срба, Удружење грађана „Српски деспот“, Зборник за српску етнографију и историју, књ. 2, Београд 2008. (стр. 1 - 513)

Из прошлости сентандрејских породица, Зборник за српску етнографију и историју, књ. 3, Београд 2009. (стр. 1 - 248)

Крупа и Голубић у Далмацији, Зборник за српску етнографију и историју, књ. 4, Београд 2010. (стр. 1 - 352) коаутор Вељко Кубат

Родови који славе св. Тому - Генетичка и етнографска истраживања, Зборник за српску етнографију и историју, књ. 5, Београд 2010. (стр. 1 - 282) коаутор Драгиша Максимовић

Беомужевић и Стапар код Ваљева - О појединим породицама тамнавског, подгорског и колубарског краја, Зборник за српску етнографију и историју, књ. 6, Београд 2011. (стр. 1 - 214) коаутор Милорад Ћустић

Поред тога, Бачко је аутор и стотинак текстова из помињаних области, публикованих у различитим штампаним и електронским медијима. Међу њима се могу издвојити: Сродници Карађорђевића, Порекло владике Николаја Велимировића, О Србима Имотске Крајине и други радови.

Поједини његови радови превођени су на енглески и руски језик.